

Komerční stanice představovaly alternativu k veřejnoprávní Televizi nejen pro diváky. O éterem provařené tváře byl často zájem u konkurence nabízející těm, kteří z jakéhokoliv důvodu přišli o slávu, druhou šanci. Ať už za pádem stála porno minulost či spolupráce s „es-té-bé“, soukromé společnosti i publikum dokázaly vše odpuštít. Netrvalo tedy dlouho a Silvie Ostrčilová byla z neznámého telefonního čísla oslovena ke spolupráci.

Přestože už ji s bývalým zaměstnavatelem nic nevážalo, odmítla setkání na donedávna nepřátelském území. Raději navrhla neutrální půdu v kavárně poskytující v dopoledních hodinách dostatek diskrétnosti.

Během neformální schůzky s mužem, který se představil jako programový ředitel, a dívkou zaměstnanou jako vedoucí produkce vlastní tvorby se cítila jako tajná špiónka hrající na obě strany. Ve výsledku ji ovšem jedna strana už dávno zavrhla a ta druhá přišla jen s předběžnou nabídkou. Silvie si prohlížela prezentaci pořadu, díky němuž by se mohla opět dostat na obrazovku. Diváci by ji jen našli pod jiným tlačítkem ovladače.

„Samozřejmě vás nechceme do ničeho tlačit. Jsme teprve ve fázi preprodukce. Prozatím vám ani nemůžeme zaručit, že k natáčení opravdu dojde,“ vytrhl ji ze snění o comebacku vykonavatel významné funkce, který byl snad o celou generaci mladší než kdokoliv ve vedení veřejnoprávní stanice. V Televizi by se muž jeho věku na tak zodpovědnou pozici nedostal, pokud by za sebou

neměl dostatečnou praxi. V soukromém sektoru se ale nejspíš na zásluhy nehledělo.

„A jak se ten pořad vlastně bude nazývat?“ Hlasatelská legenda chtěla vědět, s čím by byla její tvář spojována. Komerční stanice totiž produkovaly spoustu dle jejího mínění pokleslých pořadů, jež by veřejnoprávní Rada zamítla již při prvním zasedání. Prostor v nich dostávali nejrůznější devianti, delikventi i psychicky narušení exhibicionisté.

„Teorie reality,“ odpověděla sebevědomá blondýnka ve věku začínajících asistentek. Silvii se název moc nezamlouval. Myslela na diváky, jež by dva cizí termíny vedle sebe zajisté zmátly. Nespokojeným výrazem si říkala o podrobnější vylíčení dosud tajného projektu.

„Jedná se o britskou akvizici, přijetím licence se zavazujeme k dodržení původního formátu včetně názvu. Reality show u nás mají úspěch. Tady ale půjde spíše o do jisté míry improvizované natáčení s předem daným scénářem.“ Hlasatelka si při pojmu „reality show“ vybavila otřesný pořad, v němž byla skupina lidí uzavřena v budově pod dohledem kamer. Jedna byla dokonce umístěna v koupelně, kde snímala obnažená sprchující se těla.

„Nezlobte se, ale já odmítám účinkovat ve spodním prádle,“ zavrhl možnost svého návratu za příliš vysokou daň, přičemž odmítla variantu vyžadující naprostou nahotu. Žena oslovující vysloužilé celebrity ke spolupráci se s údivem podívala na svého nadřízeného a raději mu předala slovo.

„Ale to by od vás samozřejmě nikdo nechtěl. Tohle nejsou žádná *VyVolení*,“ ujistil ji a popsal nový formát tak, aby mu rozuměla. Silvie by podle něj měla fungovat stejně jako dosud, jen s tím rozdílem, že by jí byl v patách omezený štáb, sledující veškeré její aktivity. Pokud by

to technicky nebylo možné, dění kolem ní by dokumentovala skrytá kamera, o níž by ani sama neměla tušení. Celé to znělo strašně moderně a vizionářsky.

„Diváci samozřejmě nemusí vidět úplně všechno. Na toaletě ani v koupelně by vás nikdo nenatáčel,“ pokusil se programový ředitel zažertovat, aniž by tušil, jak zásadní měla tato informace vliv pro další průběh jednání.

„Paní Ostrčilová, máte čas si to promyslet. Hlavně se o naši nabídku, prosím, nikde nezmiňujte. Všechno, co jsme vám tady řekli, jsou neveřejné informace,“ zdůraznila vedoucí produkce, jak exkluzivní je pro padlou hvězdu tato příležitost.

„Mohla bych vědět, jaký by mi byl na obrazovce věnován prostor?“ Bylo jediným zájmem tváře prahnoucí po zjevení se v hlavním vysílacím čase. Ředitel raději mlžil. Nerad by hvězdu zvyklou na téměř nepřetržitý provoz zaskočil pro ni neakceptovatelnou stopáží.

„Pro nás je momentálně podstatné, zda o pořad tohoto typu máte vůbec zájem. Až se rozhodnete, poskytneme vám detailnější informace a připravíme smlouvu,“ zpečetil nabídku příslibem kontraktu, což na Silvii velmi zapůsobilo.

„Samozřejmě jsme oslovili i další osobnosti, na jejichž vyjádření čekáme,“ zdůraznila vedoucí produkce nahraditelnost každé domýšlivé celebrity. Všechny padlé hvězdy byly v jednom stejné. Než aby uvolnily místo někomu ze stejných kruhů, podepsaly by i jízdenku do pekla.

Silvie Ostrčilová však toto ješitné chování nevykazovala. Návrat na obrazovku pro ni byl velmi lákavý. Její profesionální úsměv už ovšem divákům nestačil. Publikum odkojené *Nemocnicí na kraji města* si na počátku nového věku žádalo co nejvíce krve jako osazenstvo gladiátorské arény.

Verbíři z komerční stanice se s Ostrčilovou rozloučili a uhradili útratu, takže se opět na chvíli cítila jako osoba velkého společenského významu. Dostala příležitost znovu zazářit a dostat se na hlavní stranu bulvárního deníku *Dobrý den!*, kde byla naposledy zvěčněna s palcovým titulkem „Skončila na dlažbě“ v souvislosti s její výpovědí. Podvědomě však tušila skrytou hrozbu. V případě neúspěchu by ji čekala potupa celonárodního významu.

K nabídce nemohla zaujmout jednostranné stanovisko, dokud ji neprobere s Alešem. Synův názor byl pro další směřování Silvie zásadní. Ve snaze o komplexní zachycení jejího soukromí měla totiž v pořadu účinkovat celá rodina.

● 00:02:52

Je opravdu těžké vžít se do vaší role. Málokdo si vás asi dokázal představit jinde než právě na televizní obrazovce. Jak jste jakožto osoba s tak úzce profilovaným zaměřením hledala nové uplatnění?

Mé povolání jednoduše přestalo existovat. Večer jsem naposledy promluvila k národu a následného dne jsem se stala živočišným druhem odsouzeným k vyhynutí. Byla jsem příliš spjata s jistou institucí. Nemohla jsem jako prodavačka přejít z jedné samoobsluhy do druhé. A tím nemyslím vůbec nic špatného vůči zaměstnancům v maloobchodě.

Zapsala jste se do historie. Jméno Silvie Ostrčilová se dokonce dostalo do křížovek. Muži vás obdivovali, ženy k vám vzhlížely...

Ale to pouze do jisté doby. Sláva, nebo chcete-li oblíbenost, je velmi vrtkavá záležitost. Při hledání nového zaměstnání jsem byla dokonce oproti řadovým občanům České republiky znevýhodněna. V jistých případech na mne bylo nahlíženo jako na druhořadou osobu, jejíž jedinou dovedností je předčítání připraveného textu. Jako bych snad byla nějaký mechanismus.

Státní Televize už přece dávno není ve svém oboru monopolem. Opravdu se pro vás nenašla žádná zajímavá příležitost?

Ano, máte pravdu, programová nabídka se rozšířila. Spolu s ní ale do vysílání nastoupily nové tváře a formáty. Tradiční hodnoty divákům zevšedněly. Někdy mám pocit, že dnešní svět rotuje rychleji, a nestálost je jeho charakteristickým znakem. Dříve společnost hodnoty vytvářela, dnes je, dle mého mínění, spíše bortí. Setrvání u jednoho zaměstnavatele bylo známkou loajality a stability. Stejně jako manželství na celý život.

To jste trochu odbočila od otázky. Po desetiletích v Televizi jste nezúročila svůj obrovský mediální potenciál?

Díky svému renomé jsem byla ke spolupráci oslovena různými subjekty. Když jsem ovšem zvážila všechna pro a proti, pomyslná ručička vah se nakláněla k mému neprospěchu. K tomuto tématu již nemám více co říct.

Přelom tisíciletí byl ve znamení změn. Zejména média prošla obrovským vývojem. V televizi máme desítky kanálů, stejně tak je pestřejší nabídka tisku, do toho se rozmáhá internet. Jak si zvykáte na nové poměry?

Média mají v moderní společnosti stále větší význam. A společně s ním samozřejmě i moc. Je to jako s tím pořekadlem o ohni, který je dobrým sluhou, ale zlým pánem. Kdo si nedá pozor, spálí se. Pak se také může stát, že se člověk o tom, co se odehrává za zdmi jeho ložnice, dočte z novin.

Mluvíte o své vlastní zkušenosti?

Nikoliv. Uvedla jsem pouze názorný příklad toho, kam až může zásah do soukromí zajít.